

Τριώδιον

Ἦχος α'. Τῇ Δευτέρᾳ Πρωΐ

Τῇ Δευτέρᾳ Β' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὁρθρον.

Μηναῖον - ΤΗΙ ΙΗ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου
Ἱεροσολύμων

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευστον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ὑμνοι Τριαδικοί

Ἦχος α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, τῶν ἀσωμάτων
δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ αὔλον
ἀναγόμενοι ἔννοϊαν, καὶ τρισαγίῳ
μελωδήματι, τρισυποστάτου Θεότητος,
ἐκδεχόμενοι ἑλλαμψίν, χερουβικῶς
βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἄγιος, Ἄγιος,
Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Προστασίαις τῶν
Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων,
χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν
τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον· Ἄγιος,
Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις
τῶν Ἀγίων σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν
σοι Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον,
βοῶμέν σοι Δυνατέ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ
ὁ Θεὸς ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον
ἡμᾶς.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 4. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α'. Κατανυκτικά.

Ἦχος α'.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος,
οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ,
ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου,
κράζω, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἦχος α'.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σῴζεται, ἐγὼ ποῦ
φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν
καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς
περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, συναρίθμησόν με,
ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ
θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες
γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν

ταξιαρχίαι Ἀγγέλων, ὁρᾶν οὐ δεδύνηται,
αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 5. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Β'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παραβάσεως καρπῷ, θανατωθέντα
τὴν ψυχὴν, ζωοποίησον Χριστέ, διὰ
νηστείας ἀληθοῦς, καὶ μετανοίας μοι
δέομαι ὡς Οἰκτίρμων, καὶ δίδου ἐν ὁδοῖς,
ἀεὶ πορεύεσθαι, εὐθείαις καὶ καλαῖς, τῶν
σῶν σεπτῶν ἐντολῶν, ὅπως τῆς θείας δόξης
σου, σὺν πᾶσιν ἐπιτυχῶν τοῖς ποθοῦσί
σε, δοξολογῶ σου, τὴν περὶ πάντας Ἰησοῦ
ἀγαθότητα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τρικυμίαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος
ἐγώ, χειμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλοῦμαί
σε θερμῶς. Μὴ με παρίδῃς τὸν δαίλιον
ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους, ἢ τέξασα·
πλὴν σου γὰρ ἐλπίδα, οὐ κέκτημαι, μὴ οὖν
ἐχθροῖς ἐπίχαρμα, καὶ γέλως ὁ πεποιθώς
σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ
βούλει, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 6. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε κατεύθυνον ἡμᾶς, τὴν νηστείαν
δισσεύοντας, ἁγιασμὸν ἡμῖν λάμψον,
καὶ φωτισμὸν τῶν δικαιοματίων σου,

καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς προσφέρειν σοι,
εὐπρόσδεκτον εὐχήν, τὸ γόνυ κλίνοντας·
σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς υἱοὶ σου,
καὶ σὲ φόβῳ ὑμνοῦμεν καὶ τὸ ὄνομά σου,
ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β'.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ
προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον ἐγένετο·
ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν
ἀσπασμόν, οὐκ ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν
τῇ σκηνῇ· ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἰδοὺ ἡ δούλη
Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου

ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων
Αποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλαμπος καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι

ὡς ἐν τυμπάνῳ τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελῳδήμα.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κοσμήσας τὴν ψυχὴν, ἀρετῶν ταῖς ιδέαις, χαρισμάτων δεκτικὴν, τοῦ Πνεύματος αὐτὴν, τοῦ Ἁγίου τετέλεκας· ὅθεν ἄβυσσον σοφίας, ἐξηρεύξω Αἰρέσεων, τὰ πελάγη ξηραίνουσιν Κύριλλε.

Στίχ. Αἰσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται, ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Κοσμήσας τὴν ψυχὴν, ἀρετῶν ταῖς ιδέαις, χαρισμάτων δεκτικὴν, τοῦ Πνεύματος αὐτὴν, τοῦ Ἁγίου τετέλεκας· ὅθεν ἄβυσσον σοφίας, ἐξηρεύξω Αἰρέσεων, τὰ πελάγη ξηραίνουσιν Κύριλλε.

Στίχ. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Ὑπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων εἰργάσω, τῶν αὐτῶν λειτουργῶν, συνόμιλος δειχθεὶς, τῷ πυρὶ δὲ τῶν λόγων σου, πᾶσαν ἔφλεξας τὴν ὕλην, τῶν αἰρέσεων Κύριλλε, Ἐκκλησίας πυρσὸς ὁ ἀκοίμητος.

Στίχ. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἄρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Ῥημάτων σου ὁδμαῖς, ἡδυπνόοις μανίας, τὸν ἐπώνυμον Σοφέ, αἰρέσεων πασῶν, τὸν ἀνύποιστον βόρβορον, ἤλασας μακρὰν ποιήσας, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὡς Χριστοῦ εὐωδία γενόμενος.

Στίχ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς,
κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσεί λίθος.

Θεοτοκίον.

Ἰλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ
βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς,
ἐναντίας διάσωσον, ἅπαντας τοὺς
ἀνυμνοῦντας, σοῦ πανάμωμε Δέσποινα, τὸν
ἀνέκφραστον τόκον Πανάχραντε.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Πρώτης Ὠδῆς.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ,
ἡ δεξιὰ σου χεῖρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς.
Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας
τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν
αὐτοὺς ὥσεί καλάμην.

Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου
διέστη τὸ ὕδωρ, ἐπάγη ὥσεί τεῖχος τὰ ὕδατα,
ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εἶπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψομαι,
μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ
τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεῖρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν
αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὥσεί μόλυβδος ἐν
ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός
σοι; Δεδοξασμένος ἐν Ἁγίοις, θαυμαστός ἐν
δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν
αὐτοὺς γῆ.

Ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν
σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω, παρεκάλεσας τῇ
ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίόν σου.

Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν, ὠδῖνες
ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστιεῖμ.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Στίχ. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ,
καὶ ἄρχοντες τῶν Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς
τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες
Χαναάν.

Ὁ μόνος ἀγαθός, ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους,
ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἰῶν ὡς Θεός,
τὰ τοῦ Κόσμου ἐγκλήματα, σῶσόν με
ἀμαρτημάτων, τρικυμία ποντούμενον,
μετανοίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Στίχ. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος
καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου
ἀπολιθωθήτωσαν.

Νηστεία καθαρὰ, μακρυσμὸς ἀμαρτίας,
ἀλλοτριώσεις παθῶν, ἀγάπη πρὸς Θεόν,
προσευχῆς ἐπιμέλεια, δάκρυα σὺν
κατανύξει, καὶ πενήτων προμήθεια, ὡς ὁ
Χριστὸς ἐν Γραφαῖς ἐπηγγείλατο.

Στίχ. Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε,
ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Πληγέντα τὴν ψυχὴν, ἀμαρτίας
ὀρμαία, καὶ κατάστικτον πολλοῖς,
ὑπάρχοντα κακοῖς, Ἰατρὲ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, ἴασαι ὡς εὐεργέτης, ἐπιθείς μοι
τὰ φάρμακα, τῶν σοφῶν ἐντολῶν σου
φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὁ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα, ὃ
ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Θεοτοκίον.

Ἀμόλυντε σκηνή, Παναγία Παρθένε,
μολυνθέντα με δεινῶν, παθῶν ἐπαγωγαῖς,
τῇ πηγῇ τοῦ ἐλέους σου, κάθαρον, καὶ

δός μοι ὄμβρους, κατανύξεως Δέσποινα,
ἀμαρτίας βυθὸν ἀφανίζουσα.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὤδιη α'. Ἦχος πλ. β'.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.

Ὡς μεθέορτον χαράν, καὶ
δευτερεύουσιν Ἑβδομάδα, τῶν
φωτοποιῶν, Νηστειῶν ἀδελφοί, δεξάμενοι
πόθω, ἀνυμνήσωμεν Χριστόν, ἐνθέως
εὐφραίνόμενοι.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Κατανύξεως καιρὸν, τὸν τῆς νηστείας
νῦν εὐρηκότες, κλαύσωμεν σφοδρῶς, καὶ
στενάξωμεν, πετάσωμεν χεῖρας, πρὸς τὸν
μόνον Λυτρωτὴν, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη
Κυρία πάντων, τελεταρχική, ὑπεράρχιε,
αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ
Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα
πατρῷ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ
πλὴν μητρός, παράδοξον τέρας! σὺ γὰρ
ἔτεκες Ἀγνή, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς σου οἶσω τὴν ὀργήν, Χριστέ μου
ὅταν εἰς κρίσιν ἔλθῃς; ποῖον δὲ εὐρὼν,
λόγον δώσω ἐκεῖ, μὴ πράξας μὴ δράσας, τὸ
σὸν θέλημα Χριστέ; διὸ πρὸ τέλους ἄνες μοι.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. β'.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω
αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου καὶ ὑψώσω
αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὤδιη γ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ
πνεῦμά μου.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἔθνων
Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν
βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λάμπων ταῖς φαιδρότησι Πνευματικῆς
σοφίας, τὸ τριφεγγὲς τῆς θείας Τριάδος,
Πάτερ τηλαυγῶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐτράνωσας,
δι' ἧς σκότους πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς, καὶ
ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος
ὢν.

Λάμπων ταῖς φαιδρότησι Πνευματικῆς
σοφίας, τὸ τριφεγγὲς τῆς θείας Τριάδος,
Πάτερ τηλαυγῶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐτράνωσας,
δι' ἧς σκότους πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Λύρα ὥφθης Πνεύματος τοῦ παναγίου
θεόφρον, ἀναφωνοῦσα μέλος ἐπιφανείας
τοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν
ἐκήρυξας, θέλων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Οἶκος ἀγιάσματος σοῦ ἡ ψυχὴ
ἀνεδείχθη, ἐν ᾧ Πατὴρ Υἱός τε καὶ Πνεῦμα

τὸ ζωαρχικόν, ὑπερφυῶς κατώκησεν, ὧ
ψάλλομεν· Ἅγιος εἰ Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου
λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ
πρώτου ἐν γαστρί, Λόγον Ἀγνή συνέλαβες,
τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Ὁ Εἰμός.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν
Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν
βοήσωμεν· Ἅγιος εἰ Κύριε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου πεπλουτηκώς,
ἐξηρεύξω δογμάτων ῥεῖθρα ζωῆς, καὶ
πᾶσαν κατήρδευσας, εὐσεβούντων
διάνοιαν, καὶ βακτηρίᾳ θείᾳ ποιμάνας
τὸ ποῖμνιον, ἐπὶ χλόην θείας, ἐξέθρεψας
γνώσεως· ὅθεν ὡς Ποιμένα, καὶ διδάσκαλον
μέγαν, καὶ πίστεως πρόμαχον, εὐφημοῦμέν
σε Κυριλλε, Ἱεράρχα κραυγάζοντες·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Ἔτερον.**

Ἦχος α'. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Ἡ γλῶσσά σου Σοφέ, θεϊκαῖς
ἐπιπνοίαις, ἐφώτισε λαοὺς, μίαν σέβειν
Τριάδα, τῇ φύσει ἀμέριστον, μεριστὴν
τοῖς προσώποις δέ· ὅθεν χαίροντες, τὴν
παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν,
πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβευτὴν σε, ἀεὶ
προβαλλόμενοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη
δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς
χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων
καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν
σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ
προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὦδιὸν δ'. **Ἦχος δ'.** **Ὁ Εἰμός.**

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου
κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης

σου Χριστέ· διὸ ἀπαύστως κραυγάζομεν·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερκοσμίου τῆς σοφίας ρεῖθρον
Ὅσιε, σοῦ ἡ καρδιά δεξαμένη, ἐξηρεύξατο
διδασκαλίας ἄβυσσον, νόας ἀσεβούντων
βυθίζουσιν.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμις μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Ὑπερκοσμίου τῆς σοφίας ρεῖθρον
Ὅσιε, σοῦ ἡ καρδιά δεξαμένη, ἐξηρεύξατο
διδασκαλίας ἄβυσσον, νόας ἀσεβούντων
βυθίζουσιν.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ὡδῇ αὐτοῦ.

Μίαν ἰσχὺν μίαν οὐσίαν καὶ βούλησιν,
τριսυποστάτου Θεότητος ἐκήρυξας, καὶ
πολυθέου Κύριλλε, πλάνης τὸν χειμάρρουν
ἐξήρυνας.

Δόξα.

Νοῦν βορβορώδη καὶ παράφρονα τοῦ
Μάνεντος, ὡς νουνεχῆς καὶ θεοδίδακτος
Μακάριε, ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου,
φλέξας ἐμφανῶς ἐστηλίτευσας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων
Ἀγνή, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως συνέλαβες,
καὶ ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, φύσιν τὴν ἡμῶν
ἀναπλάττοντα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὤδιθ' ε'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον
ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον,
ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει
ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ῥάβδῳ τῆς σεπτῆς, Ἱεράρχα σοφίας
σου, ἐποίμανας ἐπὶ ὕδωρ, ὀρθοδόξου
λατρείας, τὴν ποιμήνην σου μακάριε.

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Τῇ ῥάβδῳ τῆς σεπτῆς, Ἱεράρχα σοφίας
σου, ἐποίμανας ἐπὶ ὕδωρ, ὀρθοδόξου
λατρείας, τὴν ποιμήνην σου μακάριε.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα
αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Ὁ λόγος σου φωτί, θεϊκῶ
ἀστραπτόμενος, ὦ Κύριλλε φωτισθέντων,
ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀχλὺν ἀγνοίας ἔλυσε.

Δόξα.

Ὁ λόγος σου φωτί, θεϊκῶ
ἀστραπτόμενος, ὦ Κύριλλε φωτισθέντων,
ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀχλὺν ἀγνοίας ἔλυσε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νῦξ Πάναγνε παθῶν, καὶ κακῶν
ἀμαυρότητες, καλύπτουσι τὴν ψυχὴν μου,
φωτοδότην τεκοῦσα, καταύγασόν με δέομαι.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ Γ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰσμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποταμὸς σύ, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ ἐκπεπόρευσαι, ζωηρύτων, πεπλησμένος ναμάτων τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα μεθύσκεις τὰς αὐλακάς.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ποταμὸς σύ, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ ἐκπεπόρευσαι, ζωηρύτων, πεπλησμένος ναμάτων τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα μεθύσκεις τὰς αὐλακάς.

Στίχ. Ὅσα ἠνξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Ῥημάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκ κλύδωνος, ἀσεβείας διασῶζεις λαὸν ἱερώτατε, γαληνὸν πρὸς ὄρμον, ὀρθοδόξως αὐτὸν ἐκκαλούμενος.

Δόξα.

Ῥημάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκ κλύδωνος, ἀσεβείας διασῶζεις λαὸν ἱερώτατε, γαληνὸν πρὸς ὄρμον, ὀρθοδόξως αὐτὸν ἐκκαλούμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν

αὐτὴν ἐκαινούργησας· διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσιγήτοις φωναῖς σε γεραίρομεν.

Ὁ Εἰσμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μαρτυρικόν. Ἦχος α'.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι, περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην

ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι μύριοι Μάρτυρες, τοὺς αὐχένας τμηθέντες, τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος, καὶ τῶν συν αὐτοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὤδιθ ζ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐχων πῦρ ἐν διανοίᾳ, φόβου Πάτερ τοῦ Θεοῦ, ὕλην ἀπετέφρωσας, τὴν τῶν ἡδονῶν ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐχων πῦρ ἐν διανοίᾳ, φόβου Πάτερ τοῦ Θεοῦ, ὕλην ἀπετέφρωσας, τὴν τῶν ἡδονῶν

ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσι παθῶν τὴν φλόγα, σβέσας Μάκαρ τὸν πυρσόν, ἐτήρησας ἄσβεστον, σοῦ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ῥεῖθρον ζῶν ἔχων τὴν χάριν, Πνεύματος ἐν τῇ ψυχῇ θεόφρον ἀνέβλυσας, Πάτερ ποταμοὺς διδαγμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἄρδοντας, εὐσεβῶς σε γεραίρουσαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅλην σε καθαγιάζει, Ἅγιος ὁ ἐκ τῆς σῆς, σαρκὸς δανεισάμενος, σάρκα ἐαυτῷ Θεοτόκε, ὁ ἐν Ἀγίοις Κύριος, κατοικῶν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὤδιθ η'.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὤδιθ η'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀμελείας Μακάριε, ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπωσάμενος, τὸν τοῖς δικαίοις πρέποντα, νῦν κεκοίμησαι ὕπνον,

καὶ πρὸς ἡμέραν, ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέβηκας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νυσταγμὸν ἀμελείας Μακάριε, ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπώσάμενος, τὸν τοῖς δικαίοις πρέποντα, νῦν κεκοίμησαι ὕπνον, καὶ πρὸς ἡμέραν, ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέβηκας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀστραπαῖς σου τὸν λόγον κατέφλεξας, φρυγανώδεις αἰρέσεις Ἀοίδιμε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, μίαν σέβειν Τριάδα, τοῖς χαρακτηρῶσιν, ἐν Μονάδι ὑπάρχουσιν φύσεως.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τερεύσας σαυτὸν ταῖς ἀσκήσεσι, τὸν νεκρὸν διὰ σὲ χρηματίσαντα, σὺ ἀναιμάκτως τέθυκας, Τεράρχης ὡς θεῖος, ὡς Μυστηρίων, ἀπορρήτων διάκονος Κύριλλε.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀρᾶς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογοῦμεν Παρθέने δεδοξασμένη, τὸν πανάγιον τόκον σου σέβοντες.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδότης Ὡδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ η'. Ἦχος πλ. β'. *Λυτρωτὰ τοῦ παντός.*

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παροδεύων τοῦ βίου τὸ ἄστατον, ληστρικοῖς λογισμοῖς περιέπεσα, καὶ πληγωθεὶς προσώζεσθαι, ἰατρὲ τῶν

νοσούντων, δίδου μοι χεῖρα, τῶν Ἁγίων σου πάντων δεήσεσι.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαλεπῆς ἁμαρτίας κλυδώνιον, τὴν ἐμὴν συνταράσσει διάνοιαν, ὥσπερ τὸν Πέτρον σῶσόν με, Ἰησοῦ μελωδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐγκρατεία τὰ πάθη νεκρώσωμεν, τῇ νηστεία τὸ πνεῦμα πτερώσωμεν, πρὸς οὐρανὸν καὶ κράξωμεν, καταλύξει καρδίας. Ἡμάρτομέν σοι, ὁ Θεός, ὡς οἰκτίρμων συγχώρησον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν γαστρί σου σκηνώσας ὁ Ὑψιστος, οὐρανῶν πλατυτέραν σε ἔδειξε, καὶ προστασίαν ἄμαχον, τῶν βοώντων Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ η'. Ἦχος πλ. β'.

Ὁν Στρατιαὶ οὐρανῶν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος Κύριε, ἀδούλωτον τὴν ψυχὴν, δεῖξον τὴν ἐμήν, ἵνα

ἐλευθερίως, ποιῶν τὸ θέλημά σου, χαίρω καὶ δοξάζω, τὸ κράτος σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τοῦ Ἡσαῦ, ἀκρασίαν μίσησον, ψυχῇ μου, καὶ Ἰακώβ, ζήλου τὰ καλὰ, πτέρνισον τὸν Βελίαρ, διὰ τῆς ἐγκρατείας, πλούτισον τὰ θεῖα, καὶ ὕμνησον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ἐνα Θεόν, κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὕμνῳ, διοριστικῶς, ἄλλας ἄλλ' οὐκ ἁλλοίας, ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ τὸ κράτος· καὶ γὰρ Πατὴρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτεινῆς, προελθὼν νηδύος σου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστός, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα· καὶ γὰρ δικαιοσύνης, Ἥλιος ἀστράψας, ἐφώτισεν Ἀγνὴ τὸν Κόσμον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑδροποτῶν, οὐδεὶς ἠφρονεύσατο, ὥφθη δὲ Νῶε γυμνός, οἴνου πειραθείς, σπέρματα δὲ κακίας, ὁ Λῶτ ἐντεῦθεν τίκτει· φεῦγε ὦ ψυχὴ μου, τὴν μίμησιν, Χριστὸν ὕμνουσα.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος πλ. β'.

Ὁν Στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι καὶ φρίττει τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. Ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος Χριστοῦ τὴν ἄρρῆτον, Ἱεράρχα δόξαν ἔσπευσας, πάθη νεκρῶσαι ψυχοφθόρα, καρδίαν τε δοχεῖον ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείνω καὶ κρείττονος· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος Χριστοῦ τὴν ἄρρῆτον, Ἱεράρχα δόξαν ἔσπευσας, πάθη νεκρῶσαι ψυχοφθόρα, καρδίαν τε δοχεῖον

ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείνω καὶ
κρείττονος· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Στίχ. Καὶ ἡγείρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Ἀστέρα πολύφωτον Χριστὸς ὁ ἥλιος,
Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὕψει σε, ἔθετο Κύριλλε
ἀκτίσι, δογμάτων ἱερῶν καταυγάζοντα,
καρδίας τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σου, τὴν
φωτοφόρον, μνήμην Ὅσιε.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν
ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.
Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Συνόμιλος καὶ συλλειτουργὸς
γεγένησαι, τῶν Ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος,
Πάτερ ἐν γῇ ἐπολιτεύσω, Ὅσιον ἀνεδείχθη
συμμέτοχος, καὶ τῶν Ἱεραρχῶν ἰσοστάσιος,
οἷς συγχορεύων ἡμῶν μέμνησο.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσιν θείων ἀρετῶν
Πανάχραντε, Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου,
δεῖξον Παρθένε καρποφόρον, ἐκ στεῖρας
ἢ τεχθεῖσα βουλήματι, τὰ πάντα τοῦ
ποιούντος τῷ νέματι, ἵνα ὑμῶν σε τὴν
Πανύμνητον.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος δ'. Εὐὰ
μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Στίχ. Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ
χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Νηστεύσωμεν μῆνιδος παθῶν,
τρυφήσωμεν τὴν ἀγάπην τὴν ἀνόθευτον,
θρέψωμεν πένητας τῷ ἄρτῳ, τῇ θεΐᾳ

σιτιζόμενοι χάριτι, καὶ δάκρυσιν τὰ δάκρυα
σβέσωμεν, τὰ τῆς μελλούσης ἀποφάσεως.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ταλαίπωρε στέναξον ψυχή,
σκυθρωπάσον, μετανοίας τρόπους ἔνδειξον,
νῦν ἐπὶ θύραις ἡ ἡμέρα, ὁ κρίνων ἀποτόμως
καθέζεται, ἐκάστῳ ἀπονέμων τὰ ἄξια, τῶν
πεπραγμένων καθὼς γέγραπται.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης
Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Οὐ κέκτημαι πράξεις ἀγαθάς,
ἐσπίλωσα τὸν χιτῶνα, ὄνπερ εἴληφα Θεοῦ
Βαπτίσματος ἐνδύσει, ἐν σκότει ἀγνωσίας
πορεύομαι, φωτὶ με τοῦ προσώπου σου
Κύριε, ἀπεγνωσμένον νῦν ἀνόρθωσον.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με
δουλωθέντα ἁμαρτήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον
Παρθένε, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν· αὐτὴ γὰρ ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὴν
οὐσιώδη ἀγαθότητα.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος πλ. β'. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους, ἐπιφανῆσαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.

Νῦν κακοπαθήσωμεν, ὡς στρατιῶται
τοῦ Χριστοῦ· ὅσον γὰρ ὅσον, ὁ καιρὸς
παρέρχεται, οἱ στέφανοι πλέκονται, τῶν
ἀγωνιζομένων, οὓς ἀποδίδωσιν ὁ Χριστός,

ὅταν ἦξη μετὰ δόξης, ἐπὶ γῆς τοῦ κρῖναι
πᾶσαν τὴν γῆν.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ὅλος τετραυμάτισμαι, ὅλος Χριστέ
μου ἤλκωμαι, ἰατρευσόν μου, τὰ ἔλκη τὰ
τραύματα, τὰ πάθη τὰ δῆγματα, τὰ ἐκ τῆς
ἀμαρτίας, ἵνα ἀκούσω ὡς ὁ Λεπρός, τῆς
φωνῆς σου τῆς ἀγίας, ὅτι θέλω καθαρίσθαι.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Μόνου μονογεννήτωρ, μονογενοῦς
Υἱοῦ Πατῆρ, καὶ μόνος μόνου, φῶς φωτὸς
ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνος μόνου, Θεοῦ
ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν· Ὡ
Τριάς Μονὰς ἀγία, σῶσόν με θεολογοῦντά
σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐκπλήττει με
Πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως
τὸν ἄληπτον, εἶπε πῶς παρθενεύεις,
γεννήσασα ὡς μήτηρ; τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει
λαβών, τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει
γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστεία τὸν Μωσέα, θεόπτην
ἀπειργάσατο, Ἡλίαν πάλαι, φλογερὸν
ἡνίοχον, τὸν Παῦλον δὲ ψυχὴ μου, φρικτὸν
οὐρανοδρόμον· διὸ νηστεύσωμεν ἐκ
κακῶν, καὶ εἰς ὕψος ἀπαθείας, καὶ ἡμεῖς
ἀρπαγησόμεθα.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. β'.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου,
ἄσπορος ἡ κύσις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις
καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διὸ σε πᾶσαι αἱ

γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως
μεγαλύνομεν.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὁρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά

Ἦχος α'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Χριστέ, τὴν ψυχὴν
μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας,
προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Χριστέ, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων καὶ σῶσόν με.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Χριστέ, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἡλῖος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνον· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιášθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιášονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστεαῖς αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,

καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν
σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ
τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,
ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρῶν τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρῶν τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν
ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος,
σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην
ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν
σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ
ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον,
Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός
σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα·
συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς
εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα

τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρόπει
αἶνος, σοὶ πρόπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρόπει, τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμαρτήτην, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐχήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. α'.

Θαυμαστὸν ὄπλον, ἡ προσευχὴ καὶ
νηστεία, αὕτη τὸν Μωσέα, νομογράφον
ἔδειξε, καὶ Ἡλίαν ἐν θυσίαις ζηλωτὴν,
ταύτη προσκαρτερήσαντες πιστοί, τῷ
Σωτῆρι βοήσωμεν· Σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι
ἡμᾶς.

Θαυμαστὸν ὄπλον, ἡ προσευχὴ καὶ
νηστεία, αὕτη τὸν Μωσέα, νομογράφον
ἔδειξε, καὶ Ἡλίαν ἐν θυσίαις ζηλωτὴν,
ταύτη προσκαρτερήσαντες πιστοί, τῷ
Σωτῆρι βοήσωμεν· Σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθινοῦσι, καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Εὐλογημένος ὁ στρατός, τοῦ Βασιλέως
τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς
ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν
ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων
καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων,
τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιοθέντες τιμῆς.

Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. α'.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα.
Εὐλογημένη, πρόσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ
ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ

εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν
οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη
ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ
ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. **(μ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν
στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον
εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ
Μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

*Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε
προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὠραν.*

ἦ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)